

ΕΚΤΑΚΤΟΣ ΣΥΝΕΔΡΙΑ ΤΗΣ 12^{ΗΣ} ΜΑΡΤΙΟΥ 1985

ΠΡΟΕΔΡΙΑ ΛΟΥΚΑ ΜΟΥΣΟΥΛΟΥ

ΕΠΙΣΗΜΟΣ ΥΠΟΔΟΧΗ
ΤΟΥ ΑΚΑΔΗΜΑΪΚΟΥ ΝΙΚΟΛΑΟΥ ΜΑΤΣΑΝΙΩΤΗ

ΧΑΙΡΕΤΙΣΜΟΣ ΤΟΥ ΠΡΟΕΔΡΟΥ Κ. ΛΟΥΚΑ ΜΟΥΣΟΥΛΟΥ

Σεβασμιώτατε,
κ. Πρόεδρε τής Βουλῆς,
κ.κ. Ὑπουργοί,
κ.κ. Ἀκαδημαϊκοί,
Κυρίες καὶ Κύριοι,

Ὁ κ. Νικόλαος Μатσανιώτης τὸν ὁποῖο ἐπισήμως ὑποδεχόμεθα σήμερα στὴν Ἀκαδημία Ἀθηνῶν προέρχεται ἀπὸ τὸν Πανεπιστημιακὸ χῶρο. Τακτικὸς καθηγητῆς στὴν ἔδρα Παιδιατρικῆς τῆς Ἱατρικῆς Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν ἀπὸ τοῦ 1968, ἀνῆλθε στὸ ἀξίωμα αὐτό, διατρέξας ὅλες τὶς βαθμίδες τῆς Πανεπιστημιακῆς Ἱεραρχίας, ἀπὸ τοῦ βοηθοῦ μέχρι τοῦ ἐντεταλμένου Ὑφηγητοῦ.

Ἀπὸ τοῦ 1952 προσφέρει συνεχῶς πολύτιμες ὑπηρεσίες στὴν Α' Παιδιατρικὴ κλινικὴ τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν, τῆς ὁποίας ἀπὸ τοῦ θανάτου τοῦ ἀειμνήστου Κ. Χωρέμη, τὸ 1966, τυχάνει ἐπιστημονικὸς Διευθυντής.

Ὁ κ. Μатσανιώτης ἔχει πλούσιο συγγραφικὸ καὶ ἐπιστημονικὸ ἔργο, γνωστὸ γιὰ τὴν πρωτοτυπία του ἐντὸς καὶ ἐκτὸς τῆς Ἑλλάδος. Μεγάλο μέρος τῶν ἐργασιῶν του εἶναι δημοσιευμένο σὲ ξένα ἔργατα περιοδικὰ καὶ τοῦτο μαρτυρεῖ γιὰ τὴν πρωτοτυπία καὶ τὴ στάθμη του. Ἀπὸ τῆ φύση καὶ τὴν ἔκταση τῶν ἐργασιῶν τοῦ κ. Μатσανιώτη καταφαίνεται ἡ ἔφεσή του γιὰ ἔρευνα καὶ ἡ μεγάλη συμβολὴ του στὴν προώθηση τῆς ἐπιστήμης σὲ οὐσιαστικὸς τομεῖς τῆς Παιδιατρικῆς.

Ὁ κ. Ματσανιώτης εἶναι φορεὺς πολλῶν τίτλων καὶ διακρίσεων. Μεταξὺ ἄλλων, ὑπῆρξε πρῶτανις τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν κατὰ τὸ Ἀκαδημαϊκὸ Ἔτος 1976 - 77 καὶ Πρόεδρος τοῦ Ἀνωτάτου Ὑγειονομικοῦ Συμβουλίου ἀπὸ τοῦ 1973 μέχρι τοῦ 1979.

Περισσότερες λεπτομέρειες γιὰ τὸ ἔργο καὶ τὴ δράση τοῦ κ. Ματσανιώτη θὰ σᾶς παρουσιάσει ὁ Ἀκαδημαϊκὸς κ. Πέτρος Βασιλειάδης, ὁ ὁποῖος ὀρίσθηκε ὑπὸ τῆς Συγκλήτου νὰ τὸν ὑποδεχθῆι.

Καὶ τώρα, προτοῦ νὰ δώσω τὸ λόγο στὸν κ. Βασιλειάδη, σᾶς παρακαλῶ κ. Συνάδελφε νὰ προσέλθετε, προκειμένον νὰ σᾶς περιβάλω μὲ τὸ μεγάλο διάσημο τοῦ τακτικοῦ μέλους τῆς Ἀκαδημίας Ἀθηνῶν.

ΠΡΟΣΦΩΝΗΣΗ ΤΟΥ ΑΚΑΔΗΜΑΪΚΟΥ Κ. ΠΕΤΡΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΑΔΗ

Κύριε Ματσανιώτη, ἀγαπητὲ συνάδελφε καὶ φίλε,

Ἀποτελεῖ γιὰ μένα ἰδιαίτερη τιμὴ, ξεχωριστὸ προνόμιο, ἀλλὰ καὶ συναισθηματικὴ δικαίωση νὰ σᾶς ὑποδεχθῶ σήμερα ἐπισήμως, κατ' ἐντολὴν τῆς Συγκλήτου τῆς Ἀκαδημίας, στοὺς κόλπους τοῦ Ἀνωτάτου Πνευματικοῦ Ἰδρύματος τῆς Χώρας μας.

Κύριε, Πρόεδρε, Κυρίες καὶ Κύριοι,

Ὁ κ. Ματσανιώτης, τὸν ὁποῖο ὑποδεχόμεθα σήμερα ὡς Τακτικὸ Μέλος τῆς Ἀκαδημίας Ἀθηνῶν διακρίθηκε ἰδιαίτερα σὲ κάθε φάση τῆς ἐπιστημονικῆς του σταδιοδρομίας, ἀριστεύοντας στὶς βασικὲς ἱατρικὲς του σπουδὲς καὶ στὴ διδακτορικὴ του διατριβή, εἰδικευόμενος μὲ ἐπιτυχία στὴν κλινικὴ Παιδιατρικὴ ἀλλὰ καὶ στὴν ἐργαστηριακὴ ἔρευνα καὶ τὴν κοινωνικὴ παιδιατρικὴ κοντὰ στὸν ἀείμνηστο Κωνσταντῖνο Χωρέμη καὶ προβάλλοντας μὲ θέρμη καὶ πίστη τὴν ἐλληνικὴ ἱατρικὴ κατὰ τὴ μετεκπαιδευσὴν του στὶς Ἡνωμένες Πολιτεῖες καὶ κατὰ τὴ διάρκειαν τῶν συγχρῶν του ἐπισκέψεων σὲ διακεκριμένα ἐκπαιδευτικὰ καὶ ἐρευνητικὰ κέντρα τοῦ Ἐξωτερικοῦ. Ἀπὸ τὸ 1958 μέχρι σήμερα ὑπηρετεῖ μὲ ὑποδειγματικὴ συνέπεια τὸ Πανεπιστήμιο Ἀθηνῶν, ὡς Ἐπιμελητής, Ὑφηγητής, Ἐντεταλμένος Ὑφηγητής, Τακτικὸς Καθηγητής καὶ ἀπὸ τὸ 1966 ὡς Διευθυντὴς τῆς Πρώτης Πανεπιστημιακῆς Παιδιατρικῆς Κλινικῆς.

Ὁ Καθηγητὴς Ματσανιώτης εὐτύχησε νὰ διακριθῆι σὲ πολλαπλοὺς ἐπικαλυπτόμενους τομεῖς: ὡς Πανεπιστημιακὸς διδάσκαλος, ὡς ἐρευνητής, ὡς ἱατρός, ὡς ταγὸς τοῦ ἐκλεκτοῦ σώματος τῶν ἐλλήνων παιδίατρων καὶ ὡς κορυφαῖος λειτουργὸς τῆς Δημόσιας Ὑγείας στὴ Χώρα μας.

Ὡς πανεπιστημιακὸς διδάσκαλος συνέβαλε στὴν ἐκπαίδευση χιλιάδων φοιτητῶν καὶ ἑκατοντάδων ειδικευόμενων ἰατρῶν στὴν παιδιατρικὴ ἐνῶ δεκάδες συνεργάτες του ἔγιναν διδάκτορες, διευθυντὲς κλινικῶν, ἢ Ὑφηγητὲς καὶ Καθηγητὲς στὰ Ἀνώτατα Ἐκπαιδευτικὰ Ἰδρύματα τῆς Χώρας. Ἡ ποιοτικὴ διάσταση τῆς συμβολῆς του δὲν ὑπελείφθη τῆς ποσοτικῆς: ἡ προϋπηρεσία στὴν πρώτη πανεπιστημιακὴ παιδιατρικὴ κλινικὴ ἀποτέλεσε καὶ ἀποτελεῖ οὐσιαστικὴ διάκριση γιὰ τοὺς νέους παιδίατρος. Τὸ σύγγραμμα τοῦ Ν. Μαρστανιώτη «ΠΑΙΔΙΑΤΡΙΚΗ» ἀποτελεῖ τὴν καταληκτικὴ ἀναφορὰ γιὰ μεγάλο ποσοστὸ τῶν ἐλλήνων παιδίατρων· καὶ ἡ συνεργασία μαζί του ἀποτέλεσε συχνὰ εἰδοποιὸ γεγονός γιὰ τὴν ἐνεργοποίηση τῶν ἐγγενῶν ἱκανοτήτων καὶ δυνατοτήτων πολλῶν νέων ἐπιστημόνων. Σὲ ἄλλο ἐπίπεδο, ἡ καταξίωσή του, ὡς Πανεπιστημιακοῦ διδασκάλου, προκύπτει ἀπὸ τὴν ἐκλογή του τὸ 1976 στὸ Ἀνώτατο Πανεπιστημιακὸ Ἀξίωμα τοῦ Πρυτάνεως τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν, ἀπὸ τὸ εἰδικὸ βᾶρος μὲ τὸ ὁποῖο σταθμίστηκε καὶ σταθμίζεται ἡ συμβολὴ του σὲ κάθε συλλογικὸ σῶμα καὶ ὄχι λιγότερο ἀπὸ τὴν ἐπιστημονικὴ καὶ συναισθηματικὴ συνέπεια μὲ τὴν ὁποία τὸν ἐτίμησαν οἱ συνεργάτες του καὶ μαθητὲς του.

Ὡς ἐρευνητῆς συνέβαλε πολλαπλὰ καὶ πολύμορφα: μὲ θεμελιακὲς ἔρευνες στὸ χῶρο τῆς ἀνοσολογίας, στὸν ὁποῖο τὸν ὀδήγησαν οἱ πρωτοποριακὲς ἐπισημάνσεις γιὰ τὴν ἀνοσοπαθολογία τῆς φυματίωσης καὶ τὴν παθογένεια τῆς Β.С.Γίτιδας, μὲ δημιουργία ἐρευνητικῶν κέντρων καὶ συγκρότηση ἐρευνητικῶν ὁμάδων ποὺ εἶχαν καὶ ἔχουν ἐπιστημονικὴ συμβολὴ καὶ διεθνή ἀναγνώριση καὶ μὲ τὴ θεσμοθέτηση τῆς ἔρευνας στὸ χῶρο τῆς κοινωνικῆς παιδιατρικῆς. Ὡς παιδίατρος καὶ διευθυντῆς μιᾶς κορυφαίας πανεπιστημιακῆς κλινικῆς εἶχε τὴν τύχη νὰ συμβάλει στὴ διαμόρφωση μιᾶς γενιᾶς παιδίατρων ποὺ συναπεργάστηκε μὲ ἄλλους παράγοντες μιὰ ἀπὸ τίς ἐντυπωσιακότερες στὴν ἐλληνικὴ ἱστορία ἀναλογικὴ μείωση τῆς βρεφικῆς καὶ τῆς παιδικῆς θνησιμότητας.

Τέλος ὁ Ν. Μαρστανιώτης συνέβαλε στὴν προαγωγή τῆς Δημόσιας Ὑγείας στὴ χώρα μας, ὅσον ὀλίγοι ἄλλοι σύγχρονοί του.

Ἡ συμβολὴ του ὑπῆρξε τόσον ἔμμεση ὅσο καὶ ἄμεση: ἔμμεση μὲ τὴν ἐνεργὸν καὶ παραγωγικὴ συμμετοχὴ του σὲ πολυάριθμες ἐπιτροπὲς καὶ συλλογικὰ ὄργανα ταγμένα στὴν ὑπηρεσία τῆς ὑγείας τοῦ ἐλληνικοῦ λαοῦ, μὲ ἀκροαία ἀλλὰ χαρακτηριστικὴ ἔκφραση τὴν ἐκλογή του ὡς Προέδρου τοῦ Ἀνωτάτου Ὑγειονομικοῦ Συμβουλίου, ἄμεση μὲ τὴν ἀπευθείας ἐπικοινωνία του μὲ τίς ἐνδιαφερόμενες ὁμάδες τοῦ πληθυσμοῦ τόσο μὲ τὰ μέσα μαζικῆς ἐνημέρωσης, ὅσο καὶ μὲ τὸ ἐξαιρετὸ βιβλίον του «Ἐμεῖς καὶ τὸ παιδί μας», ποὺ πέτυχε νὰ συνδυάσει ὑποδειγματικὰ τὴν ἐπιστημονικὴ ὑπευθυνότητα μὲ τὴν ἀμεσότητα τοῦ καθημερινοῦ γονεϊκοῦ προβληματισμοῦ.

Εἶναι ἀναγκαῖο ἀλλὰ ἴσως καὶ περιττὸ νὰ τοῖσιτεῖ ὅτι τὸ ἔργο τοῦ Ν. Μαρστανιώτη στήριξε, στηρίχτηκε καὶ διαπλέχτηκε μὲ τὸ ἔργο πολλῶν ἐκλεκτῶν συναδέλφων του, συνεργατῶν του καὶ μαθητῶν του. Στὴν ἐποχὴ μας ἡ ἔρευνα εἶναι κατὰ κανόνα συλλογική, ἡ διδασκαλία συχνὰ ἀμφίδρομη καὶ ἡ ἡγεσία καταληκτικὸ προϊόν συμμετοχικῶν καὶ συναινετικῶν διαδικασιῶν. Τὸ πνεῦμα αὐτὸ ὁ Ν. Μαρστανιώτης τὸ ἐνέπνευσε καὶ τὸ ἐξέφρασε ὅσον ὀλίγοι καὶ μὲ αὐτὸ ἐσφράγισε τὴν σταδιοδρομία του καὶ τὴν σταδιοδρομία ἐκείνων πὸν εἶχαν τὴν τύχη νὰ μαθητεύσουν καὶ νὰ ἐργαστοῦν μαζί του. Ἡ εἴσοδος του στὸ Ἐθνικὸ Πνευματικὸ Ἰδρυμα τῆς χώρας μας, στὴν ἀκμὴ τῆς ἐπιστημονικῆς του τροχιᾶς ἀποτελεῖ τιμὴ καὶ δικαίωση ἀλλὰ συγχρόνως ὑποθήκη καὶ εὐθύνη,

Κύριε συνάδελφε, ἀγαπητὲ φίλε, καλῶς ὀρίσατε.